

IN MEMORIAM GÁSPÁR PÁL (1968–2008)

Nagyon fiatal. Volt. Rendkívül sokat dolgozott, hihetetlenül tehetséges volt és legendásan családcentrikus.

Egy csendes, jó modorú fiatal, 21 évesen – nem tévedés – befejezve a Közgáz öt évfolyamát, az angol, a német, és az orosz nyelv szinte tökéletes ismeretében, először – két év alatt – egyetemi doktori címet szerez, majd a kilencvenes években a Világ gazdasági Kutatóintézetben, illetve a Pénzügykutatóban dolgozik. Az akkori szabályozás adta lehetőségekkel élve, az MTA ösztöndíjasaként három év alatt megszerzi a kandidátusi címet. Ekkor 28 éves. 1996-ban megjelent írásait a Kempelen Farkas Hallgatói Információs Központ gazdaságpolitikával kapcsolatos enciklopédikus összegzései máig alapforrásnak tekintik.

Már az 1992–93-as tanévtől bekapcsolódott az egyetemi oktatásba, a Gazdaságpolitika tanszéken. Ott adjunktusként, később docensként tanított – többek között – gazdaságpolitikát, árfolyampolitikát, és kvantitatív gazdaságpolitikát. Olyan kollégák között állta meg a helyét – akik szeretettel és bizalommal fogadták –, mint Mandel Miklós, Mellár Tamás, Sághi Gábor, Gáspár Lujza, Spéder Zsolt, Dedák István, illetve Hetényi István, Kádár Béla, Kupa Mihály, és Tardos Marcell Márton.

Elképesztő munkabírása ellenére kutatói és oktatói tevékenysége nem ritkán került feloldhatatlan ellentmondásba egymással, ennek ilyenkor általában az oktatás látta kárát. A hallgatóknál joggal kivívott tekintélyén ez persze mit sem változtatott.

2000-től az akkor alakuló ICEG European Center kft. Közgazdaságtani Kutatóintézetének igazgatója. Számos, nyelveket tudó, ígéretes fiatal gyűjtött maga köré, és nagyon rövid idő alatt a közgazdasági elemzések, előrejelzések honi történetében sajátos, új hang született. Az ICEG ugyanis – eltérően az addig, és azóta is érvényes hazai trendtől – nem a függetlenség többszörösen is talmi álarca mögé bújt, megdönthetetlennek kommunikált előfeltevésekkel operált. Mondanivalójukat a tényeken alapuló terepismeret, a folyamatosan megújuló szakmai tudás, és az ideológiai kötöttség béklyóit jótékonyan nélkülöző kutatói felelősség determinálta.

Vezetése alatt nagyon sok nemzetközi figyelmet is keltő monográfia készült az ICEG keretein belül. „Saját” tudományos közleményei is igen magas színvonalúak. Harminc angol nyelvű publikációjának csak töredéke jelent meg itthoni folyóiratokban, Angliában például három könyve is megjelent, az egyik a Cambridge University Pressnél, cikkeinek megjelenési helye Angliától Franciaországig, Svédországtól Romániáig meglehetősen változatos.

Ha munkásságát rátette volna, rátették volna a MTA közgazdaságtudományi doktori cím elnyerése előszobájának szánt, és igen (túl) művészen kimunkált habittáblázatra, az ítések nem nagyon találhattak volna kifogást.

Ennek igazolása immár lehetetlen.

Szundi, Mariann, Tomi, és Julcsi fájdalomra nincs gyógyír, de életüket végkíséri majd a gáspári személyiség nimbusza.